

Finansminister har tilbagevist det, saa meget stærkere. Men jeg vil ikke opgive Haabet, og hvis den højttærede Finansminister ikke kan modtage det Lovforslag, som her er lagt frem, vil jeg dog haabe, at Resultatet af Forhandlingerne her i Dag vil blive, at vi fra alle Sider kommer til at se rent sagligt paa dette Spørgmaal og med Holdpunkt i de Forhandlinger, som i sin Tid førte til Begrænsning af Regeringens oprindelige Forslag om den meget udvidede Dispensationsret til den Begrænsning, der ytrede sig og markerede sig i, at Dispensationen alene kom til at gælde Sønderborg Oliefabrik, kommer til den Løsning, der vel lader den ene Virksomhed, som nu en Gang er kommet op, bestaa under de i øvrigt rimelige Forhold — jeg tror nu, at en nærmere Undersøgelse af denne Fabriks Teknik maaske var paa sin Plads, for jeg tror, at denne Fabrik har et Presningsanlæg, selv om den har hævdet og hævder, at det modsatte er Tilfældet, hvilket var Forudsætningen for, at Dispensationen i sin Tid blev givet — samtidig med, at man ikke paa det nuværende kritiske Tidspunkt rammer ud et saa dræbende Slag mod en af vore store, rent teknisk set højst fortjenstfuldt oparbejdede Industrier, nemlig den danske Spiseolieindustri, nærmere beset Aarhus Oliefabrik.

Hendriksen: Jeg kan ikke tiltræde dette Forslag, der gaar ud paa at fratage Sønderborg Oliefabrik den Dispensation, der er tilsikret Fabrikken i Toldloven af 29. Marts 1924, og som danner Basis for Fabrikkens Eksistens. I denne Sag er jeg ikke enig med mit Partis Toldlovsordfører, det ærede Medlem Hr. Drachmann, og jeg kan følgelig ikke slutte mig til de Betragtninger, det ærede Medlem nu fremførte, men det fremgik jo i øvrigt af de Oplysninger, det ærede Medlem gav, at der indenfor vort Parti er divergerende Opfattelser med Hensyn til denne Sag.

Jeg ønsker gerne at understrege, at mit Standpunkt ikke markerer nogen Animositet, ikke et Gran, ja, ikke et Fnug af mindre venskabelige Følelser overfor Aarhus Oliefabrik. Jeg har til fulde Forstaaelsen af dette Foretagendes Betydning for Samfundet, og jeg har ogsaa til fulde Forstaaelsen af de Vanskeligheder, som dette

Foretagende som saa mange andre industrielle Foretagender i vort Land for Tiden har at kæmpe imod, og hvorom denne Fabriks Regnskab for 1925 jo taler et meget tydeligt Sprog. Men jeg kan ikke billige, at den Hjelpeaktion, der sættes ind af de ærede Forslagsstillere til Fordel for Aarhus Oliefabrik, sættes ind paa dette Felt, og jeg vil ikke være med til for at hjælpe Aarhus Oliefabrik at betræde en Vej, der gaar over Sønderborg Oliefabriks Lig, og det er jo det, dette Forslag tilsigter.

Jeg skal i øvrigt ikke gaa i Detailler, ærede Medlemmer vil jo ogsaa kende alle Enkeltheder i denne Sag, men jeg vil dog have Lov at sige, at det forekommer mig fuldkommen uforsvarligt nu at forsøge at fratage Sønderborg Oliefabrik den Begunstigelse, som denne Fabrik fik lovfæstet for 2 Aar siden, og som har dannet Grundlaget for de Anlæg og de Dispositioner paa langt Sigt, som denne Fabrik har foretaget. Saaledes kan Regeringen og Rigsdagen simpelt hen ikke handle, og det kan jeg ikke være med til; naar man har givet et Tilsagn som det, man her har givet Sønderborg Oliefabrik, og naar Fabrikken ikke paa nogen Maade har brudt de Forudsætninger — og det har den jo ikke —, under hvilke dette Tilsagn i sin Tid blev givet, saa har man at opretholde Tilsagnet, og man kan ikke et Par Aar efter fratage Fabrikken den Begunstigelse, man har givet den.

Sluttelig vil jeg blot have Lov at sige, at man ikke maa tro, at den danske Industri eller blot den Del af Industrien, der har Interesse for Virksomheder af denne Art, staar bag de ærede Forslagsstillere i deres Krav om nu at faa gennemført en Ændring i Toldloven. Ingenlunde; Margarinefabrikkerne er i allerhøjeste Grad interesserede i, at Sønderborg Oliefabrik beholder den Ret, som Fabrikken har faaet ved Toldloven; de danske Margarinefabrikker ønsker ikke nogen Forandring i dette Forhold. Jeg skal derfor anbefale ærede Medlemmer at stemme imod det foreliggende Forslag.

Trier: Naar jeg paa mit Partis Vegne ikke kan anbefale Fremme af dette Lovforslag, skyldes det ikke, at vi er betænkelige ved at ændre Toldloven, saafremt det viser sig, at der ved dens Vedtagelse er sket en Fejl paa et eller andet Omraade. Dersom